

Ca l'Artiguetes, de Santa Eulàlia de Ronçana.

Una artiga és un tros de terra preparat per a conrear-la, especialment traient-ne els arbres i cremant-ne el sotabosc per aprofitar la cendra com a adob. A l'època medieval, quan la forest ocupava bona part d'aquestes contrades, alguns masos rebien el nom d'artigues en referència al fenomen suara esmentat. Aquest topònim indica, per tant, un passat ben remot i llunyà. Evidentment, el mot Artiguetes deriva d'Artigues. Ara bé, el mas de ca l'Artiguetes té les seves arrels en el període medieval? L'escadussera documentació que s'ha conservat ens aporta poques dades.

A prop de ca l'Artiguetes, hi ha la finca de can Camp, de Caldes de Montbui. Actualment, can Camp pertany a la família Sanllehy. Aquest mas està extraordinàriament ben documentat des del segle XII. Com que les dues cases es troben a una distància prou curta, no seria estrany que entre els pergamins de can Camp hi aparegués alguna referència a ca l'Artiguetes, en el cas que aquesta masia santaaulalienca ja existís. Efectivament, els papers de can Camp esmenten un mas Artigues des del segle XIII.

Concretament, l'any 1232, Pere de Mitjans va lloar i va confirmar a Pere de Comalera i a Bernat d'Artigues, dos horts que tenia a la parròquia de Santa Maria de Caldes de Montbui, al lloc dit "ad Pedrós". Recordem que els Comalera eren els hereus d'un antic mas, avui desaparegut, i agregat a la propietat de can Maspons de la Vall com a mínim des del segle XVI. El 1269, Berenguer, prior del monestir de Sant Pau del Camp, de Barcelona, va establir de nou el mas Sant Miquel i el casal de "Miró",